

ANNIKA ERIKSSON

I AM THE DOG THAT WAS
ALWAYS HERE (LOOP)

27.04.2013 - 16.06.2013

KELLY SCHACHT

IT SEEMS ECONOMICAL TO MAKE USE
OF A CHARACTER ALREADY IN PLAY.

27.04.2013 - 16.06.2013

NEDERLANDS

De tentoonstelling brengt het film- en installatiewerk van de Zweedse kunstenaar Annika Eriksson (1956) in dialoog met de performatieve ingrepen van de Belgische kunstenaar Kelly Schacht (1983). Beide kunstenaars hanteren – vanuit hun verschillende generaties – dezelfde soort beeldstrategieën. Waar Eriksson de ruimte voornamelijk regisseert doorheen film, zet Schacht deze naar haar hand met behulp van mensen en objecten. Beide vertelstijlen hanteren het omkeren van tijd en taal, waardoor hun scenario zowel herkenbaar als onbestemd gaat aanvoelen, als een blinde vlek of een ambigu vacuüm in ruimte en tijd.

In de tentoonstelling *I am the dog that was always here (loop)* brengt Annika Eriksson een aantal elementen samen die exemplarisch zijn voor haar werk. De scenario's waaruit Eriksson vertrekt, stellen de perceptie van tijd, machtsstructuren en ooit bejubelde sociale visies in vraag. Op strategische wijze brengen ze debatten over de publieke ruimte, alsook de regulerende structuren en stedelijke veranderingen die ermee gepaard gaan op gang.

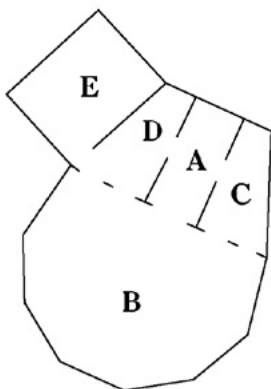
In KIOSK bespeelt Eriksson het idee van tijd, alsook de vormen waarin deze gedocumenteerd en omgekeerd kan worden. Ze tekent een aantal mogelijke scenario's uit in de ruimte aan de hand van videowerk en driedimensionale ingrepen als foto's, lichtbakken en glaspartijen. Deze elementen functioneren als extensies van haar nieuwe, in de hemicycleruimte opgestelde videowerk *I am the dog that was always here (loop)* (2013). Ontdaan van menselijke aanwezigheid, bespiegelen de film en de bijhorende zwart-witfoto's een urbane realiteit waaruit een tijdloos, desolaat gevoel spreekt. Het centrale videowerk speelt zich af in de buitenwijken van Istanbul en brengt momenten van transitie en gemarginaliseerde tijdsbeleving in beeld vanuit het perspectief van een straathond. De troepen honden, die door de overheid verdreven werden naar de in verval geraakte periferie van de uitbreidende stad, bewegen zich langs een traject gestuurd door sociale opwaardering en commerciële stadsontwikkeling. Door het gebruik van loops en herhalingen brengt Eriksson dit proces in verband met een specifieke tijdsbeleving waarbij het heden als een complex interval tussen verleden en toekomst wordt gezien. In deze tussentijd zorgt het krimpen van de publieke ruimte voor een steeds sterkere uitwissende tendens die ook andere vormen van kijken uitvlakt.

In het tweede videowerk, *It did happen soon* (2012), wordt op gelijkaardige wijze een gefragmenteerd verhaal met in elkaar overlopende tijden opgebouwd. De film verweeft citaten uit sciencefictionromans met documentatiemateriaal. Daarvoor deed Eriksson onderzoek naar de teksten en herinneringen van het Berlijnse 'Kommune 1', een collectieve beweging die bekend staat als de eerste politiek gemotiveerde commune in Duitsland. In de vorm van een driedelige *loop* brengt een jonge acteur het verhaal van de leidersfiguren en het verlangen naar transformatie. Waar we aanvankelijk naar de jaren zestig terug lijken te kijken, verglijdt het narratieve kader langzaam in een onbepaalde tijd- en ruimteschets: 'I would say that the people appearing in the films all come out like some kind of ghosts trapped in time pockets.'

Kelly Schacht speelt op haar beurt in op de tentoonstellingsruimte en op het werk van Annika Eriksson. Gedurende de tentoonstelling *It seems economical to make use of a character already in play* zullen de lege speelruimtes geactiveerd worden door tijdelijke ingrepen of 'personages' die in hun performatieve hoedanigheid doorwerken in de door Eriksson benadrukte menselijke afwezigheid. Op deze manier brengt Schacht niet enkel de relatie tussen kunstwerk, ruimte en toeschouwer in beeld, maar ook de manier waarop dit resulteert in een individuele participatie aan het werk.

Schacht schrijft een scenario uit op maat van de ruimte dat zich over de tentoonstellingsperiode van zeven weken ontwikkelt. Als in een minimale scenografie die zich ontvouwt, gaan figuranten en objecten een dialoog aan met elkaar. Een aantal vooraf uitgeschreven gebaren, bewegingspatronen en composities worden dag na dag herhaald en verder uitgepuurd. De ruimte dient zich hierbij aan als een dynamisch decor waartegen de figuranten als beeldengroepen afgelijnd worden. Een uitdijende *loop* van deze steeds veranderende stillezens geeft 'vorm' aan de imaginaire ruimte van de tentoonstelling. Het werk is een aaneenschakeling van ogenblikken, ergens tussen een verlaten scène en een mogelijke ontmoetingsplaats in. Als een gedachte in de kantlijn poogt *It seems economical to make use of a character already in play* het verborgene en de verbeelding van het publiek aan te spreken.

Kelly Schacht wenst alle participanten die de tentoonstelling mee vervolledigen nadrukkelijk te bedanken.

Tentoongestelde werken

ANNIKA ERIKSSON
I am the dog that was always here (loop)

KAMER B (hemicycle)

I am the dog that was always here (loop)
2013
HD video loop, 10 min.

Gerealiseerd met de steun van Goethe-Institut, Istanbul en Kultur Akademie Tarabya, Istanbul

—
KAMER C & D

Reversed 2
2013

Lichtbakken
50 x 70 cm

Reversed 3
2013
Glaspanelen
40 x 149 cm

—

KAMER E

It did happen soon
2012
HD video loop, 10 min.

Gerealiseerd met de steun van IASPIS, Stockholm en Künstlerhaus Stuttgart

Courtesy Annika Eriksson:
de kunstenaar, KROME Gallery,
Berlin en NON Gallery, Istanbul

—

KELLY SCHACHT

It seems economical to make use of a character already in play.

Lopend tentoonstellingsproject met tijdelijke interventies

Courtesy Kelly Schacht:
de kunstenaar en Meessen De Clercq, Brussel